

Televisies procent

De afgelopen drie maanden heb-ben ook de Zuid-Afrikaanse televi-siewinkels goede zaken gedaan. Gemiddeld verkochten ze 50 procent meer toestellen dan gedurende dezelfde periode vorigjaar. Vooral LCD- en plasmaschermen zijn populair. Al met al kochten de Zuid-Afrikanen sinds maart voor 20 miljoen euro aan beeldbuizen.

Groendakkies Rare jongens, die Zuid-Afrikanen Die ministers, wat een stelletje dieven!

Dagelijks berichten we over eigenaardige gewoontes van onze WK-gastheren. Met vandaag onze verslaggever Eva Ludemann over de grie ven van de plaatselij ke bevolking.

et is hier een chaos. Kijk nu eens hoe ik er bij zit.' 'George', hij wil zijn ech-L te naam niet geven, ziet er inderdaad niet al te jofel uit. Hij zit op de stoeprand een blikje cola te drinken. Met een rietje, dat gaat wat makkelijker. Want waar zijn voortanden zouden moeten zitten, gaapt een groot gat Daardoor ziet George er twee keer zo oud uit dan zijn 32 jaar. Dat hij verslaafd is aan tik, zoals methamfetamine hier heet, helpt ook niet. 'Was Mandela nog maar president, dan zou

alles beter zijn', lispelt hij en mijmert enkele ogenblikken weg. 'Het grootste probleem in dit land is diefstal. Iedereen steelt alles wat los en vast zit. Om maar te beginnen met de regering,

die ministers, dat is me toch een stelletje dieven! En wie is daarvan de klos? Ik. Niets heb ik geen werk, geen goed huis, geen eten. En dat tuig zit er warmpjes bij. Graaiers zijn het, stuk voor stuk, en jedereen denkt: dat kan ik ook. En doet hetzelfde, iedereen doet hen na. Zelfs in de gevangenis jatten ze alles onder je kont weg. En als je er eens iets van zegt, nemen ze je te grazen.' George wijst naar het bruinroze tandvlees voor in zijn mond. 'Die hebben ze eruitgeramd, ter-wijl de bewakers stonden toe te kijken. Het is een schande.'

Zeg, maar wat deed George eigenlijk in de gevangenis? Hij zucht. 'Ach, het was niets. Ik had een mobiele telefoon gestolen.' •

Demonstraties 'Meer en meer' Gat in de markt: luidsprekers

Zuid-Afrikanen hebben nogal wat redenen om protesterend de stra-ten door te trekken. De verhuurder van speakerauto's lacht zich rijk.

Camil Driessen DURBAN

'Wij willen een vrij Palestina', schalt oorverdovend door de speakers. Durban was gisteren toneel van de zoveelste protestmars van een paar honderd donkere Zuid-Afrikanen. Niet alleen de afgezette beveiliginsmedewerkers van het voetbalstadion liepen mee: zij werden bijgestaan door vissers wier leven door het WK wordt ontregeld, bewoners van de

wijk Clairwood die voor industrie moeten wijken en ia, ook nog wat boze mensen die een

vrij Palestina eisen. Hoe meer zie len, hoe meer vreugd. Met voorop degene die het protest mogelijk maakte: luidsprekerverhuurder Ke vin Cherry

Het busje van zijn bedrijf Ka-three's staat met vier blauwe speakers op het dak geparkeerd op het

plein voor het gemeentehuis. 'Ik ben al lang doof', schreeuwt hij. Zeker vijfkeer maand wordt hij ingehuurd voor een of andere protestmars. Ho gere lonen, ontruimingen, electrici teitsprijzen: als Zuid-Afrikanen hun onvrede willen laten zien, dan voert Cherry de stoet aan. 'Per luidsprekerauto vraag ik 5.000 rand (ruim 500 euro, red.) en dit jaar zijn er twee keer zoveel protesten als voorheen Het worden er meer en meer.

Het maakt Cherry weinig uit waarvoor ze protesteren. 'Ik sta erachter. Ik moet wel, want ik ben onderdeel van de mars.' Luisteren naar de politie doet hij niet. 'Alleen naar de demonstranten. Gaan zij vooruit, dan ga ik vooruit.' Die les leerde hij vorig jaar, toen hij op last van de po-litie stopte en zijn ruiten door pro-

testanten werden ingesla gen. 'Het gaat er nog wel eens hard aan toe, ja. Het protest

tegen hogere energieprijzen werd vorige maand nog een rel.' Cherry verwacht dat zijn ver huurbedrijf nog flink gaat groeien omdat de ANC-kalender maar drie maanden kent. '*January, Febru*ari and march, march, march' 🛛

Townshipkunst Het harde leven van de migrant worker in Lwandle

Niemand hier gaat voor z'n lol een township in. Maar doe toch maar. In Lwandle staat het allereerste townshipmuseum

Mark van Assen LWANDLE

Massaal kwamen ze vanuit de arme Oostkaap naar de fabrieken van de Westkaap. Ze werden weggestopt in tochtige barakken en mochten maar af en toe naar huis. In Lwandle, een township met 100.000 mensen nabij Kaapstad, staat sinds tien jaar een klein museum ter nagedachte-

nis van deze arbeidsmigranten. Lundi Mama, een vrolijke rasta-fari, geeft er rondleidingen. Bij elke foto, elke tekst, elke kaart blijft hij staan en vertelt en vertelt. 'En hier, dit is fantastisch! Foto's van David Goldblatt van mensen die uren in de bus naar hun werk zitten. Fantastisch!

Op een podiumpje staan twee keer vier kruiwagens achter elkaar, met in elke kruiwagen spullen van fabrieksarbeiders van Afrox: brieven, identiteitskaarten, schoenen. Een peperduur kunstwerk ('30.000 dol-lar'), maar de maker schonk het helemaal voor niks, omdat hij het museum zo sympathiek vond.

Het museum organiseert ook een kleine wandeltour door Lwandle, langs de bibliotheek, de crèche, de markt en wat winkels.

Stilte a.u.b! Een winkelcentrum in Durban heeft een no-blow zone voor vuvuzela's ontwikkeld. Klanten verlieten de winkels omdat ze niet tegen het geluid konden.

Duur krantje

* Een Amerkaanse toerist heeft in het Fan Park van Durban 50 dollar betaald voor een Dailu News, Hij was behoorlijk onder de indruk van de verkoopster

Hartverscheurend

Een voetbalfan kon wel janken toen gisteren in Port Elizabeth de stad met als bijnaam 'the windu citu', zijn ticket voor Portugal - Ivoorkust uit zijn hand waaide.